

Élménybeszámoló Portugáliáról

2014 augusztusában egy hónapot tölthettem Bragában, Portugália egyik városában. Amikor megtudtam, hogy én is a közé a 8 ember közé tartozom, akiknek lehetősége nyílt erre az útra, egyrészt féltem, hiszen eddig nem voltam még ilyen hosszú ideig távol a családomtól; de másrészt nagyon örültem is, mert egy olyan országba sikerült eljutnom, ahol új embereket és egy másik kultúrát ismerhetek meg, fejleszthetem az angolnyelv-tudásomat és új helyeket fedezhetek fel. Éppen ezért nehéz lenne konkrét meghatározó eseményt kiemelni az utazásból, mert az ott eltöltött idő egésze meghatározó és emlékezetes.

Az utazás július 31-én kezdődött: a Liszt Ferenc repülőtérrel délután indultunk Lisszabon felé, majd a Portóba tartó járattal hajnalban érkeztünk a városba, ahol portugál kapcsolattartóink már vártak minket. Mikrobuszokkal vittek minket Bragába, a hotelünkhöz, majd a másnap kezdődő portugál nyelvi órákon először angolul készültünk fel, majd portugál nyelvből kaptunk leckéket. Játékos módon tanultuk a testrészeket, a számokat, az ábécét, a berendezéseket, és tanárunk, Helder mindig gondoskodott a jó hangulatról.

A nyelvi órák befejeztével mindannyian elkezdtük a munkát. Én egy állatjogi szervezet irodájában dolgoztam a társammal, ahol az volt a feladatunk, hogy először állatokról szóló tippeket és híreket írjunk a honlapra, majd ennek befejeztével házi kedvencekként tartott kisállatokról írunk bemutatást, pl. a gondozásukról, tartásukról, etetésükről stb. Én kifejezetten szórakoztatónak és hasznosnak találtam a feladatot, mivel amellett, hogy kedvelem az állatokat és ezáltal még többet tudtam meg róluk, az angoltudásom és a szókincsem is bővült. A legbüszkébb arra vagyok, hogy a cikkeim meg is jelentek a honlapon, és a munkatársak is megdicsérték minket a szorgalmunkért. Négy portugállal dolgoztunk az irodában, és mindegyikük nagyon jól beszélt angolul, nagyon segítőkészek voltak és mindig okoztak valami meglepetést, például a minden reggelire hozott hagyományos portugál süteményekkel.

Közben nemcsak a portugálokat és egymást ismertük meg még jobban, hanem magát a várost is. Hétvégén városnéző túrákra vittek minket, melyek mindegyike felejthetetlen emlék. Első hétvégén a Bom Jesushoz látogattunk el, mely Braga egyik leghíresebb temploma, és csodálatos panoráma nyílik az egész városra. Sajnos első alkalommal nem volt szerencsénk a rossz idő miatt, de egy későbbi alkalommal alkonyatkor gyönyörű kilátásban volt részünk. Másik hétvégén Portóba utaztunk vonattal, és a város nevezetességeinek felfedezése után hajókáztunk, majd a túra zárásaként borkóstolóra mentünk az Offley pincészetbe. A hónap közepén végre elmentünk a mindenki által nagyon várt portugál tengerpartra, ami – a hideg víz ellenére – nagy élmény volt. Portugálián kívül egy egynapos utazás erejéig Spanyolországba is eljutottunk, és a nap zárásaként a spanyol tengerparton is fürödhettünk. De nem csak ezen a két helyen fordultunk meg: utolsó hétvégén a Geres Nemzeti Parkba kirándultunk, ahol a sziklák megmászása után gyönyörű fürdőzőhelyre érkeztünk, vízesésekkel és lagúnával. Ezeken az utazásokon kívül nagy élmény volt a portugál-magyar barátságos focimeccseket megnézni, és a Filipe-éknél tartott vacsorán részt venni. Minden egyes hely, ahol jártunk, nagyon emlékezetes maradt, és ezt nemcsak az ott készült fényképek bizonyítják, hanem a pozitív vélemények is.

A portugálok egyébként nagyon nyitottak, kedvesen és segítőkészek, és ez nemcsak a kapcsolattartóinkon keresztül tapasztalhattuk meg, hanem úgy általánosságban is: többségük jól beszéli az angolt, ezért könnyen beszélgetésbe kezdhettünk. Igyekeztem a lehetőséget megragadni és a lehető legtöbbet kommunikálni angolul. Ezáltal úgy érzem, sokat fejlődött az angoltudásom, könnyedebben és bátrabban kezdeményezek angolul beszélgetést, valamint bővült a szóincsem is.

Az utolsó napokban már mindannyian éreztük, hogy nehéz lesz itt hagyni Portugáliát, mert mindannyian nagyon megszerettük, és azt hiszem, mindannyiunk életre szóló élménnyel gazdagodott azáltal, hogy a Leonardo Program keretében egy hónapot tölthettünk Portugáliában. Szeretném megköszönni az alkalmat, mert személy szerint nekem nagy lehetőség volt ez az út, hiszen nemcsak élményekkel lettem gazdagabb, hanem tapasztalatokkal is, és felnyitották a szememet, hogy külföldön is van lehetőségem a tanulásra. Köszönettel tartozom Kéri Ferencné és Széplaki Péterné tanárnőknek is, hogy mindig ott voltak a segítségünkre és felügyelték a munkánkat.

Ágoston Katalin Veronika